

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze projednal dne 10. prosince 2015 ve veřejném zasedání v senátě složeném z předsedy JUDr. Ladislava Koudelky Ph. D. a soudkyň JUDr. Evy Rejchrtové a JUDr. Renaty Humpové odvolání poškozené S [redacted] K [redacted] (§ 55 odst. 2 tr. řádu) podané ve věci obžalovaného M [redacted] M [redacted] nar. [redacted] proti rozsudku Okresního soudu Praha – západ, č. j. 14 T 158/2015-539 ze dne 23. října 2015, a rozhodl t a k t o:

Podle § 258 odst. 1 písm. f), odst. 2 tr. řádu se v napadeném rozsudku r u š í výrok, jímž byla poškozená S [redacted] K [redacted] (§ 55 odst. 2 tr. řádu) odkázána s nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních a znovu se podle § 259 odst. 3 tr. řádu rozhoduje tak, že

Obžalovaný

M [redacted] M [redacted]
nar. [redacted]

je podle § 228 odst. 1 tr. řádu povinen uhradit poškozené S [redacted] K [redacted] (§ 55 odst. 2 tr. řádu) k rukám její zmocněnkyně Mgr. Ing. Kateřiny Melichové, advokátky, se sídlem Praha 10, Nad Primaskou 138/8 na nemajetkové újmě v penězích částku 100 000,- Kč.

O d ů v o d n ě n í

Rozsudkem Okresního soudu Praha – západ byl obžalovaný M [redacted] M [redacted] uznán vinným jednak zvlášť závažným zločinem znásilnění podle § 185 odst. 1, 2 písm. a) tr. zákoníku ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku a jednak dvojnásobným zvlášť závažným zločinem znásilnění podle § 185 odst. 1, 2 a), c), tr. zákoníku, jichž se dopustil skutky popsány ve skutkové větě napadeného rozsudku. Za tyto trestné činy mu byl uložen úhrnný trest odnětí svobody v trvání 7 let, pro jehož výkon byl zařazen do věznice s ostrahou, dále mu byl uložen trest propadnutí věci vztahující ke kuchyňskému noži a mobilními telefonu a konečně i ochranné léčení psychiatrické – sexuologické ve formě ústavní.

Poškozená S [redacted] K [redacted] (§ 55 odst. 2 tr. řádu) byla pak podle § 229 odst. 1 tr. řádu odkázána s nárokem na náhradu škody na řízení občanskoprávní s tím, že soud nepochybuje o tom, že nárok na náhradu škody poškozená má, nicméně výši nároku je třeba řádně doložit například znaleckým posudkem a nikoliv pouze odhadem poškozené.

Poškozená S [redacted] K [redacted] podala proti rozsudku (již pravomocnému ve výrocích o vině, uložení trestu a ochranném léčení) v zákonné lhůtě odvolání, jímž se domáhá zrušení toho výroku rozsudku, který se jí týká a rozhodnutí o tom, aby byla obžalovanému uložena povinnost uhradit jí nemajetkovou újmu ve výši 100 000,-Kč. Uvádí v něm, že postup soudu prvního stupně není správný, neboť bylo jeho povinností přiznat jí právo na nemajetkovou újmu v penězích. Poukazuje přitom na znění § 228 a § 229 tr. řádu, i na to, že v trestním řízení vystupovala podle § 55 odst. 2 tr. řádu jako utajená svědkyně, tento institut zná pouze trestní řízení a pokud by byla nucena žádat uspokojení svého nároku v řízení civilním musela by uvést svoji pravou totožnost.

Podle § 254 odst. 1 tr. řádu přezkoumal soud druhého stupně v odvolacím řízení výrok rozsudku, jehož se odvolání dotýká, jeho správnost a zákonnost, zabýval se i správností řízení, které mu předcházelo a zjistil následující:

Soud prvního stupně postavil svůj výrok, jímž poškozenou S [redacted] K [redacted] odkázal na řízení ve věcech občanskoprávních, na premise, že v řízení nepodložila svůj nárok na náhradu nemajetkové újmy v penězích žádnou listinou, například znaleckým posudkem a zůstalo tak pouze při odhadu jí způsobené újmy. V této souvislosti však třeba odkázat na judikaturu Nejvyššího soudu, například na usnesení sp. zn. 6 Tdo 347/2014, které praví, že *o zásah do osobnostních práv osoby poškozené trestním činem znásilnění podle § 185 tr. zákoníku se jedná i v případě, že znaleckým posudkem nebyla konstatována existence posttraumatické stresové poruchy ani jiné poruchy, která by měla pro tuto osobu negativní trvalé následky. Závažnost zásahu do práva na osobní integritu vyjadřuje již samotná povaha a závažnost citovaného trestného činu. Významný vliv na celkové posouzení nároku poškozené osoby na náhradu i materiální újmy podle § 228 odst. 1 tr. řádu má i existence sekundární viktimizace této osoby.* Soud druhého stupně v nyní projednávané věci považuje za nutné poukázat na to, že poškozená S [redacted] K [redacted] byla jednáním obžalovaného dotčena velmi citelně, neboť trestný čin spáchaný na ní byl proveden velmi surovým a neurvalým způsobem, byl na ní páčán po poměrně dlouhou dobu a zásah do její osobní integrity ze strany obžalovaného, tedy do její osobní důstojnosti, svobody rozhodování o svém pohlavním životě i svobody pohybu, byl velmi razantní. Není tedy třeba pochybovat o tom, že jí přivodil nemalé duševní útrapy, závažnou psychickou újmu, nejsou u ní vyloučeny ani další závažné následky na její psychice do budoucna. Pokud se poškozená v nynějším řízení domáhá částky 100 000,-Kč na náhradu nemateriální újmy v penězích, je tato částka, co do důvodů i výše, naprosto oprávněná, je však i zcela přiměřená, podpůrně lze při tomto konstatování odkázat na usnesení Nejvyššího soudu citované shora, které se týkalo rovněž věci pojednávající o zločinu znásilnění, toto znásilnění však zdaleka nebylo spáchano tak závažným způsobem, jako byl zločin znásilnění spáchaný v nyní posuzované věci na poškozené S [redacted] K [redacted]. Lze tedy s klidným svědomím uzavřít, že poškozená na náhradu nemateriální újmy v penězích nárok má a že ani výše, v níž byl uplatněn, není nepřiměřená, naopak je situací zcela odpovídající.

Soud druhého stupně se pak zabýval i otázkou, zda lze v rámci adhezního řízení v řízení trestním přiznat poškozené, která vystupuje jako utajená svědkyně podle § 55 odst. 2 tr. řádu nárok na náhradu škody, popřípadě nárok nemajetkovou újmu v penězích. Nejvyšší

soud dospěl ve svém usnesení sp. zn. 8 Tdo 46/2013 k tomu, že takový postup je v trestním řízení nejen možný, ale i žádoucí, právě s ohledem na to, aby v následném civilním řízení nedošlo po podání řádného žaloby k praktickému odtajnění utajeného svědka. Soud odvolací soud má sice jisté pochybnosti o vykonatelnosti takového exekučního titulu v exekučním řízení, nicméně s poukazem na to, že pochybnosti o podstatě nároku poškozené a o jeho výši nejsou, rozhodl se postupovat podle § 258 odst. 1 písm. f) odst. 2 tr. řádu, zrušit napadený rozsudek ve výroku, jímž byla poškozená odkázána s nárokem na nemajetkovou újmu v penězích na řízení ve věcech občanskoprávních a sám jí pak tuto nemajetkovou újmu v penězích ve výši 100 000,-Kč v odvolacím řízení k rukám její zmocněnkyně přiznal.

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e n í** další řádný opravný prostředek přípustný.

Lze proti němu podat **dovolání** do 2 měsíců od jeho doručení k Nejvyššímu soudu ČR prostřednictvím soudu I. stupně z důvodů uvedených v § 265b) tr.ř. Obžalovaný může podat dovolání pouze prostřednictvím obhájce. Podání obžalovaného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno.

V Praze dne 10. prosince 2015

JUDr. Ladislav Koudelka, Ph. D. v. r.
předseda senátu

Za správnost :
Nádherná

